

Vážení čtenáři právě vychází číslo 12/2018 časopisu MRAVENČÍ LISTY. Snad s námi budete spokojeni i tentokrát a přejeme vám potěšení z našeho čtení. V úvodu si připomeneme významné dny, které si spolu s námi můžete oslavit.

1. 12.	Světový den AIDS
2. 12.	Světový den počítačové gramotnosti
2. 12.	Mezinárodní den boje za vymýcení otroctví
3. 12.	Mezinárodní den zdravotně postižených
5. 12.	Mezinárodní den dobrovolníků
7. 12.	Mezinárodní den civilního letectva
9. 12.	Mezinárodní den proti korupci
10. 12.	Mezinárodní den lidských práv
11. 12.	Světový den dětství
11. 12.	Mezinárodní den hor
11. 12.	Mezinárodní den solidarity s ženami a dětmi Afriky
18. 12.	Mezinárodní den vystěhovalců
20. 12.	Mezinárodní den lidské solidarity
29. 12.	Mezinárodní den biologické rozmanitosti

1. 12. Světový den AIDS

Světový den AIDS, je den nemoci, která postihuje zejména ekonomicky slabší státy např. Jihoafrická republika. Musíme si připomenout vážnost nemoci

kteřou trpí i mnohdy v rozvojových zemích i malé děti a často na ni umírají. Ovšem nesmíme zapomenout, že AIDS neohrožuje pouze rozvojové země. V tento den se konají akce prevence AIDS a každý si může nechat zdarma udělat testy.

2. 12. Mezinárodní den boje za vymýcení otroctví

Mezinárodní den boje za vymýcení otroctví vznikl na výročí podepsání smlouvy o Zákazu obchodování s lidmi a zneužívání k prostituci. V dnešní době je již tento problém ve velkém potlačen, ale jsou i země či skupiny lidí, kdy k novodobému otroctví dochází. Bohužel jsou jeho součástí někdy i děti.

3. 12. Mezinárodní den zdravotně postižených

Mezinárodní den zdravotně postižených vznikl za účelem zvýšení informovanosti pro širokou veřejnost o problematice, se kterou se postižení lidé denně setkávají. Po celém světě se v tento den konají různé akce na pomoci postiženým. Tento den má v první řadě sloužit k uvědomění si, že postižení žijí mezi námi a mají právo na svůj, v rámci možností, plnohodnotný život.

Zdroj: Centrum.cz

5. 12. Mezinárodní den dobrovolníků

OSN tento den vyhlásila roku 1985, slavit se tak mohl až od roku 1986, kdy jsme si poprvé připomněli, jak jsou dobrovolníci důležití v prospěch společnosti. Pro dobrovolníky

není důležitý výdělek z práce, a proto když konají svou práci pomáhají tím například chudším a slabším lidem. Případný výtěžek z akcí, které pořádají jdou na dobročinné účely. Práce dobrovolníků je neustálá, ale na veřejnosti je většinou vidět až při větších katastrofách, jako byly například povodně, kdy pomohl dle svých možností snad každý.

10. 12. Mezinárodní den lidských práv

Mezinárodní den lidských práv má připomenout, že jsou stále země, kde nejsou dodržována lidská práva. Někde se stále můžeme setkat s diskriminací, utlačováním, rozlišování mezi ženami a muži a stejně tak i rasy, nesvobodou slova apod.

11. 12. Světový den dětství

Světový den dětství je dalším, z mnoha významných dnů, který je věnován právě dětem. Připadl právě na tento den - 11. prosince, neboť v roce 1946 byla založena organizace UNICEF – Dětský fond Organizace spojených národů, který pomáhá ke zlepšení životních podmínek dětí po celém světě.

11. 12. Mezinárodní den solidarity s ženami a dětmi Afriky

Z pohledu evropského se život většiny afrických žen zdá velice těžký, proto i za vyhlášením tohoto dne stojí právě rozhodnutí Celoafrické organizace žen, a Mezinárodní den solidarity s ženami a dětmi Afriky si připomínáme od roku 1984.

Povídky, tvorba a ostatní očima Mravence

Pojďte se s námi podívat na fotografie na téma „zima, vánoce, Silvestr a Nový rok“.

Foto: Milan Pulec

Narozeniny, svátky a oslavy v Mravenci.

Advent (z lat. *adventus* = příchod) je začátek liturgického roku, období čtyř neděl před vánočními svátky. Je to doba radostného očekávání příchodu Spasitele, duchovní přípravy na Vánoce, doba rozjímání a dobročinnosti. Dříve byla doba adventní zároveň dobou postu, kdy byly zakázány zábavy, svatby a hodování. V západní tradici je advent také dobou zklidnění. Odpovídalo to životnímu stylu našich předků, jejichž přirozeným rytmem byla intenzivní práce v době od jara do podzimu, kdy bylo nutné zvládnout veškeré zemědělské práce, a odpočinek v zimě, kdy se vykonávaly domácí práce jako draní peří, šití, pletení, předení, tkaní, apod.

Česká hudební tradice se může pochlubit výjimečným počtem kvalitních adventních písní. Uplatňují se zejména při jitřních mariánských mších zvaných roráty.

Advent je prvním obdobím církevního (liturgického) roku. Délka adventního období je vymezena čtyřmi adventními nedělami, přičemž čtvrtá adventní neděle předchází Slavnosti Narození Páně (25. prosince). První adventní neděle, kterou období začíná, tedy připadá na některý z dnů v rozmezí 27. listopadu - 3. prosince. Čtvrtá adventní neděle naopak může připadnout na 24. prosince. Vánoční doba, která na advent navazuje, začíná po západu slunce Štědrého večera.

Vánoce

Jsou křesťanské svátky narození Ježíše Krista. Předchází jim doba adventní a Štědrý den jako příprava na

vlastní svátek, následuje doba vánoční až do neděle po 6. lednu v římskokatolické církvi, v jiných západních církvích do svátku Zjevení Páně (6. ledna). Ve většině pravoslavných církví se datum svátků stanovuje podle juliánského kalendáře, takže datum 25. prosince v současnosti připadá na gregoriánský 7. leden. První zmínky o křesťanském slavení Vánoc pocházejí z 2. století, o svátku s pevným datem 25. prosince ze 4. století z Říma.

K Vánocům se pojí množství lidových zvyků jako koleda, vánoční stromek, jesličky (betlém), vánoční dárky, které podle české tradice nosí Ježíšek, či vánoční cukroví. Ve 20. a 21. století se Vánoce v mnoha zemích chápou především jako svátky pokoje, rodiny a lásky a lidé je slaví v rodinách bez ohledu na náboženskou vyznání. Zvyku dávat dárky hojně využívá obchod a reklama.

Silvestr a Nový rok

Silvestr (v některých jazycích a dříve také v češtině **Sylvestr**) je mužské křestní jméno latinského původu (latinsky *silva* – les, *silvestris* – lesní,

tedy „muž z lesa“). Podle českého a slovenského kalendáře má svátek 31. prosince (protože 31. prosince 335 zemřel papež Silvestr I.), tedy na konci roku, proto na tento den připadají silvestrovské oslavy.

Nový rok

Nový rok je svátek začátku nového roku. Podle celosvětově nejrozšířenějšího gregoriánského kalendáře připadá na 1. ledna. V noci z 31. prosince na 1. ledna svět slaví konec roku a tak i začátek nového – Silvestrovské oslavy. Před Novým rokem si jednotlivci, rodiny i firmy posílají blahopřejné novoročenky, s hezkým či vtipným obrázkem a s přáním zdraví a štěstí v nadcházejícím roce. Nový rok je v ČR, ale i v dalších zemích světa státní svátek.

Podle jiných kalendářů připadají oslavy nového roku na jiné dny: v juliánském kalendáři, který používá pravoslavná církev, připadá Nový rok na 14. ledna podle gregoriánského kalendáře.

Původně se počátek cyklu roku odvozoval od rovnodennosti či slunovratu stejně jako počátek dne je stanovován různě (úsvit, poledne, západ Slunce, půlnoc).

Zdroj: Wikipedie.cz

S Vánoci je spojená i akce Chebské vánoční trhy. Je toho spousta na www.chebskevanoce.cz – podrobný program.

Program Chebských vánočních trhů 2018

Představujeme Vám
**CHEBSKÉ VÁNOČNÍ TRHY
2018**

Náměstí Krále Jiřího
z Poděbrad, Cheb 1.12. -
26.12.2018
Kluziště a občerstvení
v provozu do 1. 1. 2019

- **Otevírací doba
prodejních stánků** od 11:00 do
20:00 (do 21:00 šenk u kluziště)

- **Otevírací doba ledové
plochy (kluziště)**
  - od 9:30 do 14:00 - pro
školy ve všední dny
  - od 14:00 do 21:00 - pro
veřejnost ve všední dny
  - od 9:30 do 21:00 - pro
veřejnost o víkendech
  - **půjčovna bruslí** - 50 Kč/
děti 30 Kč

- **Otevírací doba
Ježíškovy dílny**
  - od 8:30 do 13:00 - pro
školy ve všední dny
  - od 14:00 do 19:00 - pro
veřejnost ve všední dny
  - od 10:00 do 12:00 a od
14:00 do 19:00 - pro veřejnost
o víkendech

- V průběhu trhů bude
zpřístupněna **vyhlídka na
náměstí z radniční věže**

- 15:00 do 19:00 **Flašinetář**

- 17:00-17:01 **Zvonkohra**

1.12. 2018

- 17:00 - 17:01 **Zvonkohra**
- 17:01 - 17:10 **Slavnostní
zahájení vánočních trhů**
V horní části náměstí ozvučení
a LED obrazovka
- 17:10 - 17:11 **Rozsvícení
vánočního stromku**
- 17:11 - 17:35 **Josef
Vojtek**
- 17:35 - 17:55 **Michaela
Nosková**
- 17:55 - 18:00 **Ponocný**

24.12. pondělí

- 11:00 - 14:00 **Prodejní
stánky**
- 11:00 – 23:00 **Ledová
plocha**
- 22:00 - 23:00 **Stánky
s občerstvením**
- 22:25 - 22:30 **Ponocný**
- 22:30 - 23:00
Štědrovečerní koledy na leďě

25.12. úterý * NEW *

- 14:00 - 14:30 **Komorní
lázeňský orchestrík
Dr. Pěnkavy**
- 14:30 - 15:00 **Daniela
Šinkorová**
- 7:00 – 17:01 **Zvonkohra**
- 17:01 - 17:25 **Komorní
lázeňský orchestrík
Dr. Pěnkavy**
- 17:30 - 17:55 **Daniela
Šinkorová**
- 17:55 - 18:00 **Ponocný**

26.12. středa * NEW *

- 14:00 - 14:30
Staropražští pardálové
- 14:30 - 15:00 **Poetika**
- 17:00 – 17:01 **Zvonkohra**
- 17:01 - 17:25
Staropražští pardálové
- 17:30 - 17:55 **Poetika**
- 17:55 - 18:00 **Ponocný**

Zdroj: chebskevanoce.cz

Ukradený spis 139/VII odd. C

Karel Čapek

“Dvacet korun by pro takového tulipána taky stačilo, ale –” Pan plukovník mávl velkomyslně rukou. “Jen když se ten zatracený spis našel.”

MUŽ, KTERÝ SE NELÍBIL

Karel Čapek

“Pane Kolda,” řekl pan Pacovský strážmistřovi Koldovi, “já mám něco pro vás.” Pan Pacovský býval totiž za Rakouska policajtem, dokonce u jízdni strážce; ale po válce se nějak nemohl vpravit do nových poměrů, šel do penze, ohlédl se drobet po světě a konečně si najal hostinec Na vyhlídce; je to sic trochu samota, ale dnes to začínají mít lidé rádi, tyhle výlety, vyhlídky, koupání v rybníce a takové ty věci. “Pane Kolda,” řekl tedy pan Pacovský, “já do toho nevidím. Já tam mám jednoho hosta, už čtrnáct dní, nějaký Roedl to je. Copak o to, on platí slušně, nechlastá ani nehraje, ale... Víte co,” vyhrkl pan Pacovský, “přijďte se někdy na něj podívat.” “Co s ním je?” ptal se pan Kolda. “To je právě to,” pravil pan Pacovský pohoršeně, “já nevím. Nic vám na něm není zvláštního, ale – jakpak bych vám to řekl? Mně se ten člověk nelíbí. No.” “Roedl, Roedl,” přemýšlel strážmistr Kolda. “To jméno mně nic neříká. Čím je?” “Já nevím,” řekl pan Pacovský. “Říká, že je bankovní úředník; ale já vám z něho nemůžu dostat, od které banky je. Mně se to nelíbí. Je to sic takový zdvořilý človíček, ale – A poštu taky žádnou nedostává. Já mám dojem, jako by se vyhýbal lidem. A to se mně nelíbí.” “Jak to,” mínil strážmistr Kolda, “že se vyhýbá lidem?” “On se ani

nevyhýbá,” pravil pan Pacovský nejistě, “ale... prosím vás, kdopak bude v září na venkově? A když se před hospodou zastaví auto, tak on se vám sebere třeba od jídla a jde do svého pokoje. Teda tak je to. Já vám říkám, mně se ten Roedl nechce líbit.” Pan Kolda chvíli přemýšlel. “Tak víte co, pane Pacovský,” pronesl moudře, “řekněte mu třeba, že na podzim hospodu zavíráte. Ať si jde do Prahy nebo na jiný okres, že jo! Načpak bysme ho tu měli zrovna my? A je to.” Den nato, v neděli, se vracel mladý četník Hurych, řečený Mária, neboli Panenka, z pochůzky; cestou ho napadlo, stavím se v hospodě, a zamířil rovnou od lesa k dvorku hospody Na vyhlídce. Když už byl v zadním vchodu, zastavil se, aby si profoukl lulku. Vtom slyšel, jak řinklo okno v prvním patře do dvora a něco za ním žuchlo na zem. Panenka vyběhl na dvorek a chytil za rameno člověka, který si tak z ničeho nic vyskočil z okna. “Pane,” řekl káravě, “co to děláte?” Muž, kterého držel za rameno, byl bledý a bezvýrazný. “Proč bych neskákal?” ozval se chabě. “Já tady totiž bydlím.” Četník Panenka uvažoval krátce o situaci. “To je možné,” řekl, “ale mně se nelíbí, že skáčete z okna.” “Já jsem nevěděl, že to je zakázané,” omlouval se bezvýrazný muž. “Zeptejte se pana Pacovského, že tu bydlím. Já jsem totiž Roedl.” “To je možné,” pravil četník Panenka. “Tak mně ukažte své papíry.” “Papíry?” děl pan Roedl nejistě. “Já totiž nemám s sebou žádné papíry. Já si o ně dopíšu.” “My už si o ně dopíšeme sami,” řekl Panenka ochotně. “Pojďte se mnou, pane Roedl.” “Kam?” bránil se pan Roedl, popelavý v tváři. “Jakým právem... jakým právem mě chcete sebrat?” “Protože se mně nelíbíte, pane Roedl,” prohlásil Panenka.

“Nedělejte žádné řeči a pojdte.” Na četnické stanici seděl pan strážmistr Kolda v papučích, kouřil dlouhou fajfku a četl úřední noviny. Když uviděl Panenku s panem Roedlem, spustil veliký křik: “Ale ježíšmarjá, Mária, co mně to děláte? Copak nemám mít pokoj ani v neděli? Proč mně sem zrovna v neděli vodíte lidi?” “Pane strážmistře,” hlásil Panenka, “mně se ten člověk nelíbí. Když mě viděl jít do hospody, skočil oknem na dvorek a chtěl se ztratit do lesa. A papíry taky nemá. Tak jsem ho sebral. Je to nějaký Roedl.” “Aha,” řekl pan Kolda se zájmem. “Pan Roedl. Tak už vás tu máme, pane Roedl.” “Vy mne přece nemůžete zatknout,” pravil znepokojeně pan Roedl. “To nemůžeme,” souhlasil pan Kolda. “Ale můžeme vás zadržet, že jo! Mária, skočte do té hospody, prohledejte pokoj pana Roedla a nechte sem donést jeho věci. Sedněte si, pane Roedl.” “Já... já odpírám jakoukoliv výpověď,” koktal pan Roedl rozčileně. “Já si budu stěžovat... já protestuju –” “Ježíšmarjá, pane Roedl,” vzdychl pan Kolda, “vy se mně nelíbíte! Já se s vámi nebudu tahat. Sedněte si tamhle a držte hubu.” Načež se chopil novin a četl dále. “Koukněte se, pane Roedl,” řekl po chvíli, “ono vám je vidět na vočích, že to s vámi není v pořádku. Já bych na vašem místě řekl všecko, a budete mít pokoj. Ale když nechcete, tak je taky dobře.”

Redakční rada: Milan Pulec,
Edita Černá